

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תועובש לש אושאר םויל ףסומ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

מוסף ליום ראשון של שבועות

ק"ו בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:

סז מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים. וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיֻּחָדִים
שָׁמוּ עָרַב וּבִקֶּר בְּכָל-יוֹם תָּמִיד פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה שָׁמַע
אוֹמְרִים:

ק"ו שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

סז אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מַלְכֵנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל-חַי
לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק"ו אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

סז אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹגֵנוּ מָה אֲדִיר שָׁמָּה בְּכָל
הָאָרֶץ. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
יי אֶחָד וְשָׁמוּ אֶחָד: סז וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁהּ כְּתוּב לֵאמֹר.
קסל יִמְלֹךְ יי לְעֵלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּיָהּ:

סז לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ וְלִנְצַח נְצַחִים קִדְשָׁתָהּ
נִקְדֵּישׁ וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ קְעוּלָם וְעַד כִּי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ.
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוּמְמַתָּנוּ מִכָּל-הַקְּשׁוּנוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבְדוּתֶךָ. וְשָׁמָּה הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קָרָאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׁמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֶת יוֹם חַג

הַשְּׁבָעוֹת הַזֹּאת. זְמַן מִתַּן תּוֹרַתְנוּ. מִקְרָא
קֹדֶשׁ זֵכֶר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ וְגַלְיוֹנוֹ מֵאֶרְצֵנוּ. וּנְתַרְחַקְנוּ
מֵעַל אֲדַמְתְּנוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לָעֲלוֹת
וּלְרְאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ. וְלַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ | שֶׁנִּקְרָא שֵׁמֶךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן.
שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ:
אָבִינוּ מִלְּכָנוּ. גִּלְהָה כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ
מְהֵרָה. וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ. לְעֵינֵי כָל־
חַי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ
כְּגַם מִיִּרְכַּת־אֶרֶץ. וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ
בְּרָבָה. וְדִירוֹשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת
חֻבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
כְּהַלְכָתָם: וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֹּאת.
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכְּתֹבָת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְּבוֹדֶךָ כְּאִמּוֹר:
וּבְיוֹם הַבְּכוֹרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה

לִי בְשִׁבְעַתְיִכֶם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ
לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה. פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אֵיל
אַחַד. שִׁבְעָה כִבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמְדָּבָר. שֶׁלְשׁוֹה
עֲשׂוּרָנִים לַפָּר. וּשְׁנַיִ עֲשׂוּרָנִים לְאֵיל. וְעֲשָׂרוֹן
לְכִבֶּשׂ וַיֵּין כַּנֶּסֶכּוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנַיִ
תַּמִּידִים כַּהֲלִכְתָּם:

קסל

מיוסד ע"פ ע"ג

אֵתָהּ הַנְּחֻלָּתָהּ תֹּזְרֶה לְעַמֶּךָ. וּכְאֹב אֵת בֶּן
אוֹתָם יִסְרֹת: בִּימִינָךְ כְּתִבְתָּ דְבָרוֹת חַיִּים.
וּכְאֹצְבַעוֹתֶיךָ חֲקִקְתָּ תֹזְכָחוֹת מוֹסֵר: גְּדֹל
עוֹנָשֵׁיךָ וְאַזְהָרוֹת הַרְבֵּה. מִצּוֹת עֲשֵׂה וּמִצּוֹת
לֹא תַעֲשֵׂה: דִּינֵי מְמוֹנוֹת וְדִינֵי נַפְשׁוֹת.
וּנְתִיבַת מוֹם בְּנוֹתַי מוֹמִים: הַזְהַרְתָּ שׁוֹפְטִים
בְּלֹ שִׁחַד רָשָׁע לָמוֹת. וְצִוִּיתָ שׁוֹמְרִים לְבַל
הִכָּר פָּנִים: וּשְׁבוּעַת הָעֵדוּת וּשְׁבוּעַת
הַפְקָדוֹן. וּשְׁבוּעַת הָעֵלֶם דְּבָר וּשְׁלוֹם גְּזֵל
וְהָשֵׁב אֲבֹדָה: זְקוּק בֵּית דִּין בְּדַרְיִשָּׁה
וּבְחִקְיָה. סְנֵה דְרֵי גְדוּלָה וּסְנֵה דְרֵי קִטְנָה:
חֲזוּק בֵּית דִּין בְּאַרְבַּע מִיתוֹת. עֵבֶרָה וְעֵבֶרָה
וְעַנְשׂ שָׁלָה: מְרַפָּה לְהַשְׁלִיךְ וּנְבִלָה לְמַכּוֹר
לְנַכְרֵי. כָּל חֵלֶב וְכָל דָּם שֶׁלֹא לְאֹכֹל: יֵין

לַנֶּסֶךְ וְשֶׁמֶן לְהַדְלִיק. וְעִשָּׂרוֹן וְשֵׁתִי הַלֶּחֶם
 וְגַרְשׁ קָלִי וְכֶרְמֶל: כֹּהֲנִים לְשָׂרֵת וְלוֹוִים
 לְשׁוֹרֵר. תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וְעָרֵי מִגְרֵשׁ.
 לְחַיִּים וְהַזְרֹעַ וְהַקֶּבֶה דָּתָת לִכְהֵן מֵאֵת הָעַם
 וּמֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבַח. רֵאשִׁית הַגִּזְּ מִגִּזְּוֵי צֹאן:
 מַעֲשֵׂר בְּהֵמָה וְקֹדֶשׁ בְּכוֹרוֹת. וּפְדִיּוֹן הַבֶּן
 וְנֶדֶר וְהַקֹּדֶשׁ: גִּטָּע רִבְעֵי וְדוּי מַעֲשֵׂר.
 מִקְרָא בְּכוֹרִים בְּרִכּוֹת וְקִלְלוֹת: שְׂמֵחַת בַּיִת
 הַשְּׂוֹאֵבָה לְשִׂמּוֹחַ בְּחָג. סֶכֶה וְלוֹלֵב וְעֶרְבָה
 וְגִסְוֵי הַמַּיִם: עֲרִיּוֹת לְהַפְרִישׁ נְדָה לְהַרְחִיק.
 חֲלִיצָה וַיְבוּם וְסֶפֶר בְּרִיתוֹת: פְּרֻשֵׁת סוּטָה
 וּפְרֻשֵׁת עֲגֻלָּה עֲרוּפָה. תַּפְלִין וּמְזוּזוֹת וּמְצוֹת
 צִיצִית: צִוּוֹת כֹּהֲנִים לְבָרֵךְ קָהָל וְעֵדָה.
 וּפְקוּדֵי לְוִיִּם לְעֲנוּת בְּקוֹל רֹם: קְרִיאַת
 מוֹעֲדִים וְזִמְנֵי רִגְלִים. תְּקִיעַת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
 וְעֲנוֹי נֶפֶשׁ בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים: רִגְלִים לְעֵלוֹת
 בְּשִׁלוֹשׁ פְּעָמֵי שָׁנָה. וּמַתְנוּת יָדַיִם
 מִבְּרִכּוֹתֶיהָ: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת זִבְחִים וּנְסֻכִים.
 נְדָרִים וּנְדָבוֹת חֲטָאוֹת וְאַשְׁמוֹת: סֵזֶן תַּמִּידִין
 וּמוֹסָפִין בְּשַׁבָּתוֹת וּבְחֻדְשֵׁים וּבְמוֹעֲדִים.
 וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ לְשָׂרֵת לְפָנָיו:

ע"פ תשר"ק

תּוֹדָה וּמִנְחָה בְּשִׁבְחָה וּשְׁעִירָה. תּוֹרִים

וּבְנֵי יוֹנָה וְעֲשִׂירֵי הָאִיפָה: שְׁמַשִּׁים
 וְיִזְבְּלוֹת וְחֲשׂוֹב תְּקוּפוֹת. וְסִפִּירַת הָעֶמֶר
 שֶׁבַע שָׁבָעוֹת: רְבִית הָאֶכָל וְנִשְׁדָּה הַכֶּסֶף.
 הַשְּׂמֵט מְלוֹדָה וְגִאֲלַת מִמְּכָר: קְרִיאַת
 דְּרוֹר וְשִׁלוּחַ חֲפָשִׁי. חֲפוּשׁ הַנֶּרְצָע בְּיִזְבֵּל
 וְהָאֶמְרָה בְּסֶמֶן: צָדֵק צָדָה לְרֵדוּף אֶמְרָת
 וּמִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹת. פְּעֻלַת שְׂכִיר בַּל תִּלֵּן עַד
 בְּקָר: פְּלִיאַת הַדֵּיין לְלַמֵּד מִדְּשֻׁכַת הַגְּזִית.
 וּמִיתַת חֲנֵק לַעֲשֵׂה בְזִדּוֹן: עֲשִׂית מַעֲקָרָה
 לְבַל יִפּוֹל הַנוֹפֵל. וְעָרִי מִקָּלַט לְרוֹצֵחַ בְּבָלִי
 דָּעַת: סְדָרֵי קָרֵב וּמִשׁוּחַ מִלְחָמָה. אִזְהָרַת
 שׁוֹמְרִים וְשָׂרֵי צְבָאוֹת: נְקִיּוֹת לְבֵית לְבֵא
 לְשִׁמוּחַ בְּכָדָה. מְאָרֶם וּבֹנֵה וְנוֹטֵעַ וְרֹדֵד
 הַקֶּבֶב וְקִדּוּשׁ מַחֲנֶה מִעֲרוֹת דָּבָר: מוֹצֵא
 שְׁפָתַיִם בְּדָבָר וּשְׁבוּעַת הָאֶסֶר. וּפְצַת פִּיה
 בְּנִדְרָה לְהַפִּיר וּלְקַיֵּם: לְבִישַׁת שַׁעֲטָנִי וּכְלָאִי
 הַכֶּרֶם. הִרְבַּעַת בְּהֵמָה וְהִרְכַּבַת הָאֵילָן:
 בְּתַנּוֹת כְּבוֹד לְהַלְבִּישׁ לְכַהֲנִים. וְאִזְהָרַת
 עֲבֻדָה לְבַל יִקְרַב בְּזָר: יִדְעוּנִים לְהַשְׁמִיד
 וְאוֹבוֹת לְהַכְרִית. לְהִיּוֹת תְּמִימִים לְקַבֵּל
 תְּמִימָה: מְהֵרָה וּנְקִיּוֹת מִלְּבַא מְזֹר בְּקָהֶל.
 עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי פְצוּעַ דְּכָה וּכְרוֹת שְׁפָכָה:
 חֲסִימָה וּפְרִיקָה וְתוֹכַחַת וְשִׁנְאָה. וְקָלַת

חרש ומכשול עור: זריזות להבדיל בין
 השמים לשהור. ושקוץ בהמה ממאה
 המבדלה לממא: ואותו ואת בנו ביום
 אחד. וגיד הנשר ואבר מן החי ובשר
 בחלב: החיאת אח והלואת אביון. חבילת
 ריחים ורכב והשבת העבוט: דברי הודית
 עון וקרבן חטאת. סמיכה ותנופה כפרה
 וסליחה: גנבה ואבדה מרפה ושבורה
 ושבויה. השלומי כפל ותשלומי ארבעה
 וחמשה. שומר חנם והשואל נושא שכר
 והשוכר: ביעור חמץ ואכילת מצה. זכרון
 חוק לחוג כל שבעת הימים: אין אף פרשת
 שקלים להזכיר אותה בכל שנה ושנה.
 ופירענות עמלק ופרה אדמה והחדש הזה
 לכם:

ע"פ ח"ב.

אבחנת מומים מלהגיש בעל מום.
 מומי אדם ומומי בהמה: ברית מלח שקלא
 להשבית. להקריב אותה על כל קרבן: גם
 בלילה ופתיחה קמיצה והקטרה. הקרבה
 והגשה קבלה והזיה: דין הבכור למול
 פי שנים. ומשפט איש כי ימות ובן אין לו:
 הנצים יחד לקוץ כף שולחת יד במבושיו.

מְנַרְהָ מְדוּזָן. כְּלִי גִבֹר עַל אִשָּׁה וְשִׁמְלֹת
אִשָּׁה עַל גִּבֹר: וְהִקְרַבְתָּ גִרִי צֶדֶק לְגוֹר יַחַד.
וּלְמִים הִקְיָה חֲפִשֵׁי מִפְרֵךְ צוּעָנִים. וְדַחֲזוֹן גִּרִי
שֶׁעַר וְלֹהֵאֲכִילֶם גְּבִלוֹת: זְרִיקֵת דָּם וְהִקְטֵר
חֲלָבִים. לְשָׂרוֹף בְּאֵשׁ בְּבִקֹר כָּל הַנְּאֻכָּלִים
לְיוֹם אֶחָד: חָרֶם וְחֻקָּה וְשִׁמְן שֶׁרֶפָה קָתַת
כֹּהֵן. וְהָאֵשׁ הַמּוֹשֵׁב מִמִּי שְׂאִין לוֹ גּוֹאֵל:
מִמַּאִים לְנַפְשׁ אָדָם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שְׁנִי. וְכֹל
הַיּוֹצֵאת בְּשָׂר חוּצָה וְשִׁבִירַת הָעֵצִים: יִצִּיקֵת
שִׁמְן חֲמִשָּׁה עַל רֹאשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל. לְמִלֵּא
יָדָיו לְכַהֵן תַּחֲרַת אָבִיו: כָּל מַעֲשֵׂה יוֹם
הַכַּפּוּרִים לַעֲשׂוֹתָן כְּתוּמָן. לְכַפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ אֶחָת בַּשָּׁנָה: לְקוּם מִפְּנֵי שִׁיבָה
וְלַהֲדַר פְּנֵי זָקֵן. אִזְהָרָה שְׂלֵא תִלְךָ רֶכֶל
וְשֵׁלֵא לַעֲמוֹד עַל דַּם רַע: מִצְוֹת דִּין הַחוּבֵל
בְּחִבְרוֹ לְחִיבוֹ בְּחִמְשָׁה דְבָרִים בְּגִזְקָה וְצַעַר
וְרַפּוּי וְשִׁבְתָּ וּבִשְׁתָּ. וְנוֹגֵף אִשָּׁה הָרָה לְשֵׁלֵם
דִּמִּי וְקִדּוֹת: גְּמִימָה וּגְמִירָה לְהַרְחִיק מִלֵּב.
וְשׁוֹכֵב עִם גְּחֻרְפָּת קֹהֲבִיא אֵיל אֲשָׁם: שָׂרַט
לְנַפְשׁ וּכְתַבֵּת קַעֲקַע. קָרַחַה וְהִקְפַּת רֹאשׁ
וְהִשְׁחַתַּת פֶּאֶת זָקֵן: עוֹרֵךְ וּמִפְּלִיא בְּגִדּוֹ
וּתְמוּרַת בְּהֵמָה בְּבֵהֵמָה. אֶתְנֵן זֹנָה וּמַחִיר
כְּקֵב לְתַעֵב מִדְּבִיר קִדְּשׁ: פּוֹעֵל הֲבֵא בְקָמַת

רַע שְׂדֵא לְהַנִּיף חֶרְמֵשׁ. וְשָׂכִיר הֵבֵא בְּכֶרֶם
 שְׂלֵא לְתַן אֶל כְּלִי: צֹאֵת בּוֹצֵר הַכֶּרֶם
 לְהַשְׂאִיר עוֹלָלוֹת. וְחֹבֵט זֵיתִים שְׂלֵא לְפֹאֵר
 אַחֲרָיו: קָרֵב בְּחֶלְלֵי חֶרֶב וְנוֹגֵעַ בְּמַת אִוֹ
 בְּעֵצִים אָדָם אִוֹ בְּקֶבֶר יִטְמֵא שְׁבַעַת יָמִים.
 לְהִזּוֹת עָלָיו מִי הַנְּדָה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי: רְאִיתָ נְגָעִים לְהַחֲלִיט וּלְהַסְגִּיר.
 בְּהֵרֵת וְצָרְבֵת שְׂאֵת וְסִפְחֵת. שְׁחִיזֵן וּמְכוּהָ
 וּנְתַקֵּי רֹאשׁ וּזְקָן. קַרְחֵת וּגְבַחֵת וְכָל בְּהֵק
 לְטַהֵר: ^{סז} תּוֹרַת צֶמֶר וּפְשֵׁתִים בְּגַד הַשְּׁתִי
 וְהָעֶרְב. לְקָרוֹעַ וּלְשָׂרוֹף וּלְכַבֵּם שְׁנִית:

ע"פ תטר"ק.

תּוֹצֵאת מְשִׁרֵת אֶל מַחֲוִיץ לְמַחְנָה. לְטַהֵר
 הַמְצוֹרֵעַ בְּעֵץ אֶרֶז וְאִזּוֹב וּבְשָׁנֵי תוֹרְעֵרֵת:
 שְׁחִיטֵת צְפוֹר אַחַת וְשְׁלוּחַ אַחַת. תִּגְלַחֵת
 שְׁעַר רֹאשׁוֹ וּזְקָנוֹ וּגְבוֹת עֵינָיו: רֹאשׁ בְּהוֹנוֹת
 יָדָיו וּרְגָלָיו לְהַצִּיק בְּשִׁמְנִים. וְתַנּוּךְ אֲזִנּוֹ
 לְחַטֵּא בְּדָמִים: קִירוֹת בְּתִים לְטַהֵרם מִנְּגַע.
 וְעַפְרֵן נְתִיצָה לְהַשְׁלִיךְ אֶל חוּיץ: צֹאֵת
 שְׂמֵאת הַזֵּב וּנְבָלוֹת דָּוָה. זָבָה נְדָה וַיּוֹלְדֵת
 לְטַהֵרם בְּקָרְבָּן. פְּתוּי לֵב אִישׁ אִם יִרְאֶה
 קָרִי. יָבֵא בְּמִים לְפָנֹת עָרֵב: עַל רֹאשׁ
 כְּהֵנִים שְׂלֵא לְהַעֲלוֹת פָּרַע. וּבֵל יִשְׁכִּירוֹ

M. 9 theilig Tom. IX.

נפש עת יבאו לאהל: סנפיר וקשקשרת
בנפשות המים ועוף טמא לשמן ולאכול
מנתר: נתיצת פסל ומצבה. ואלהי מסכה
גלולים ופסילים כל יעדו על לב: מורא
וכבוד אבואם. הרחקת חמוד בתים ותאות
נשים: לעזוב שכחה ולהניח פאה.
להשאיר לקט ופרט לעני ולגר: כל חבר
חבר ודורש אל המתים. מעונן ומנחש
ומכשף ומעביר למלך: יוצר שנאם והם
תועבת נפשו. כל תדרוש מהם פן לשחת
תורש: טבל וערלה ודאי ודמאי ומתקן
ועשק (וגזל) ותשומת יד. וכל תאכלו על
הדם: חזק שמירת שבת ומורא מקדש
וקדוש הארץ. פן תמלא זמה: זכות ומישור
להתהקדך במו. ונתיב יראה לעשותו
מאהבה: וארחות יפות ומעשים טובים.
בלי לעשות עול במדה במשקל ובמשורה:
הינין לצדק ומדות להאמין. להרחיק אבן
ואבן מכים איפה ואיפה מבית: דבת לשון
הרע להרחיק מפה. ודובר שלום איש אל
רעהו: גרושה וחקלה זונה להכבדיל משאו
כהנים. וכהן גדול לתת זרעו באשה בתולה:
בשאריו לא יטמא במרת מצוה יטמא

בַּנְּפִשׁוֹת אָדָם וְלֹא בַּנְּפִשׁוֹת בְּהֵמָה : סזן אָז
 יְלִידֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלַחְמוֹ . אִם יִגַּע
 בְּטֶמְאָה וַיֹּאכַל בַּקֹּדֶשׁ הוּא יִכְרֹת :

ע"ס ח"ג

אֵת שֵׁם הַמְּיוֹחָד שְׁלֹא לְקַלֵּל . וְשְׁלֹא
 לְהִזְכִּיר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים : בַּרְת כִּהֵן כִּי
 תִּזְנֶה מִיתְתָּהּ בְּשֶׁרְפָה . וְאִם תִּחְלַל זֶרַע לֹא
 תֹאכַל בַּקֹּדֶשׁ : גְּרִישֵׁת טְמֵאִים אֶל מַחוּץ
 לַמִּהְנֶה . וְגוֹזֵל הַגֵּר וְכֹחֵשׁ בְּעַמִּיתוֹ מִשְׁקָם
 קָרַן וְחָמֵשׁ וּמַעֲלֹת : דְּבָרֵי גְזֵירוֹת לְטֶמְאָה
 וְלִתְגִדְּחַת . וּמִלְּאֲכֹל כָּל מִשְׁרַת גִּפְן
 מִחֲרָצִנִים וְעַד זֶג : הֶעֱבַרְתָּ תַעֲרַעַל כָּל בְּשֵׁר
 לַיּוֹם . וְלִהְרִים תִּרְוַמָּה מִמַּעֲשֵׂר נְחֻלְתָּם :
 וְכֶסֶף הַדָּם וּמַגֵּעַ וּמִשָּׂא וְאֶהֱלֶה וְהִסַּט . וְאוֹנֵן
 וְטָבוֹל יוֹם וּמַחֲסֵר כְּפוֹרִים : זְבִיחַת בְּשֵׁר
 לְאֲכֹל בְּתֵאוֹה . וְנָבִיא הַשִּׁקָּר שְׁלֹא לְשִׁמוֹעַ
 לוֹ : חֲקִירַת עֵדִים וּמִסִּית וּמַדִּיחַ . וְעִיר הַגְּדִיחַת
 לְשֶׁרְפָח בָּאֵשׁ : טְמֵאֵת אַרְבַּע סְפִקוֹת וְסוּד
 הַשִּׁסּוּעָה . וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן וְקָרְבַּן נְשִׂאִים :
 יוֹפֵי חֶלֶק בְּחֶלֶק וּמִמְכַר אָבוֹת . וּפְרִשֵׁת
 הַמֶּקֶד וּמִשִּׁיג גְּבוּרָה רַעְהוּ : כָּל עַד זִמָּם
 לְעַנּוֹשׁ וּגְדִילִים לְעֵשׂוֹת . מִשְׁפַּט אֲהוּבָה
 וְשִׁנוּאָה וּבֵן סוּרֵר וּמוֹרְדָה : לְשִׁלַּח הַקָּן

לְהַבִּיא יִפֹּת הַתֶּאֱר. מִצְרֵי וְאֲדוֹמֵי עַד דְּוֹר
 שְׁלִישֵׁי: מִיֶּלֶח וּרְחִיצָה דְּמֵי טוֹמְאָה וְדְמֵי
 מְחַרְרָה. וְכֹל תַּסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו. וְקִדְשׁ
 וְקִדְשָׁה וְגוֹנֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחָיו: נְגִיחָה וְנְגִיפָה
 נְשִׁיכָה רְבִיצָה וּבְעִיטָה. וְדִין יוֹם אוֹ יוֹמִים
 וְחֲפוּשׁ עֶבֶד כְּנַעֲנִי בְעֵינָיו אוֹ בְשָׁנָיו: סְפוּק
 נוֹפֵל לַמֶּשֶׁכֶּב לְרַפְּאוֹת שְׁבָרוֹ. וְאִם יִתְהַלֵּךְ
 בַּחוּץ לְתֵת שְׁבָתוֹ: עֵבֶרֶת דִּילְקָה וְשִׁלוּחַ
 בְּעִירָה. וְהוֹרֵג בְּעֶרְמָה וְנִמְצָא בְּמַחְתָּרֶת:
 פּוֹתֵחַ וְכוֹרֵה בּוֹר בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים לְשִׁלּוֹם
 נְזִקֵי נוֹפֵל. מִפְּתָה בְּתוֹלָה לְשִׁקּוֹר מִהַר
 וְתוֹפְשָׁה לְשִׁלּוֹם קָנָם: צְוֹאֵת בֶּל קָלֵלֶת
 חֲרֵשׁ שׁוֹפֵט וְנִשְׂיָא. מְלֹאָה וְדַמַּע שְׁלֵא
 לְאַחַר: קוֹל לְהַרְיֵעַ בְּחִצּוֹצְרוֹת וּלְהַסִּיעַ
 מִחֲנוֹת. וּמִשִּׁים עֲלִילוֹת לְעֵנְשׁוֹ בְּמִמּוֹן:
 רְחִיבָה בְּגִבּוֹלוֹתֶיהָ לְהַנְחִיל אֲדוֹן לְשִׁבְטִים.
 וְשִׁלֵּא תִסּוּב נִחְלָה מִמְּטָה לְמִטָּה אַחַר:
 שְׁבוּעַת שְׁוֹא וְחִלּוּל הַשֵּׁם. וְשׁוֹכֵב עִם
 בְּהֵמָה וְהֵאֲשִׁיהָ הַנְּרַבְּעַת לְבֵהֶמָה: ^{סז} תוֹעִים
 בְּדֶרֶךְ לְהִשְׁיֵב לְאָח וּלְאֹיֵב. וְאִם רְחוּק
 מִמֶּנּוּ תִהְיֶה עִמּוֹ עַד דְּרִישָׁה:

ע"ס תטר"ק.

תוֹרָה לְשִׁמּוֹר תְּעוּדָה כְּנִצּוֹר. תְּקוּרָה

מבשה לסקלו באבן: שמע שוא שדא
לשא. ונקי וצדיק שלא להרוג: ריב דלים
שלא להשות. אחרי רבים בל תהי לרעות:
קדושים תהיו כבני אלהים. לקרוא שלום
במלחמה ושלא לקוץ כל עין מאכל: צאן
פסחים שלא לזנוח על חמץ. נא ובשר
מבשל בל תאכלו ממנו: פן ימכור איש
את בתו לאמה. בצאת העבדים בל
יוציאנה: עם נכרי לא ימשל למכרה. אדון
אם לא יעדה יפדנה האב: שמה צלע לגינו
בבית. יכבד אותה כמשפט הבנות: נפשו
אם תתאנה לשא אחרת. שארה פסותה
וענתה לא יגרע ממנה: משלש אלה אם
ימנענה. תצא חנם בלא מתת כסף: לא
להתחתן בגויי הארצות ולא לחננם ולא
לכרות ברית עםם. ונבלת חושא נתלה בל
תלין על עין: כנוס סממנים וסדר פטומים.
ושמן ממלח וקטורת הסמים: יריעות
ולקאות קרסים וקרשים. וויים וכריחים
ועמודים ואדנים ויתדות למשכן: מחר
מזבח הזהב ומזבח הנחשת. ומכפר וכרכוב
וסירותיו לדשנו: חנוך מנורה ונרותיה
קניה גביעיה כפתוריה ופרחיה. ומלקחיה

וּמַחֲתוּתֶיהָ לַעֲשׂוֹת מִכָּבֶד זָהָב: זָכָד לָחֶם
 הַפָּנִים לַעֲרוֹךְ עַל הַשְּׂקָחֵן. וְקִדּוּשׁ יָדַיִם
 וְרִגְלָיִם מִן הַכִּיּוֹר: וּמִלְּעֵי הַחֶצֶר וְשֵׁתֵי
 כְּתֻפּוֹת. בְּתַיִם לְבַדָּיִם וּנְבוֹב לְוַחּוֹת: הַבָּאֵת
 הַבַּדָּיִם בְּמַטְבְּעוֹת הָאֲרוֹן. מִסָּךְ וּמִכֶּסֶה לְאֹהֶל
 פָּרֹכֶת וּכְפֹרֶת וְשָׁנֵי כְרוּבִים: דָּקָה וְקָדָה
 קָדָה וְקַנְמוֹן. מוֹר נְטָף וְשִׁחֲלוֹת וְחֻקְכֶנֶה
 וּלְבוֹנָה לְרִקּוּחַ בְּשָׁמַיִם: גַּם בְּיוֹם הַשְּׂבָרָה
 שְׁלֹא לְבַעַר אֵשׁ. לְהַסִּיק עֲצֵי הַמַּעֲרֹכָה
 בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה: בְּגִדֵי הַקֹּדֶשׁ לְכָבוֹד וּלְתַפְאֲרָה.
 אוֹרִים וְתוֹמִים אֲרַבְּעָה טוֹרִים: ¹⁰ אִפּוֹד
 וְחֹשֶׁן וּמַעִיל וְצִיץ הַזָּהָב וְנֶזֶר הַקֹּדֶשׁ כְּתָנֶת
 וּמִכְנָסִים וּמִצְנַפֶּת וְאַבְנֵט בֶּד וּמִגְבְּעוֹת:

ע"פ ב"ב 3

אֹהֶל מוֹעֵד לְנִשְׁוֹרָתוֹ בְּחֶסֶד. לְחַנּוּ
 בְּאֲשֵׁים בְּיוֹם הַקָּמְתוֹ: בְּמַחֲבֵת וּבְמַרְחֶשֶׁת
 בְּחֵלוֹת. וּבְרִקְיָהִים בְּסֵלֶת בְּשָׁמֶן וּלְבוֹנָה
 וּבְאַזְכָּרָה. שְׁלֹא לְהַקְרִיב לְשֵׁם כָּל שְׂאוֹר
 וְכָל דְּבַשׁ: גַּם נְשִׂיא וּמְשׁוּחַ עֵדָה וַיְחִיד.
 אִם יַחֲטְאוּ בְּשׁוֹגֵג בְּקָרְבָן יִרְצוּ לְמִלְכָּה: דְּבַר
 שְׁמִיעֵת קוֹל אֱלֹהִים אוֹ רֵאָה אוֹ יָדַע. אִם לֹא
 יִגִּיד וְנִשְׂא עוֹנֵוֹ: הוֹרִית בֵּית דִּין וְשִׁבּוּעֵת
 בְּטוֹי וּפַר הַבָּא עַל כָּל הַמִּצְוֹת. אֲשֶׁם נִדְּאִי

וְאִשָּׁם תְּלוּי: וְקִרְבֵּן אֶהְרֹן וּבְנָיו לַחֲצוֹת
 בַּבֶּקֶר וּבְעֶרֶב. מִרְבֶּכֶת תִּפְיָי מִנְחַת כֹּהֵן
 וְכֹהֵנֹת: זֶפֶק מִרְאָה וְנוֹצָה מְלִיקָה וְהַמְצִיָּה.
 וְהַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ בְּבַהֲמָה וְשִׁסּוּעַ וְכֹל הַבְּדָקָה
 בְּעוֹף: חֵלֶב וְשֵׁתִי הַכְּלִיֹּת וַיּוֹתֶרֶת הַכֶּבֶד
 וְהַעֲצָה. שְׁחִיטַת צֹאן בְּצִפּוֹן וְהַפְרֶשֶׁת אֵלֶיהָ
 וַאֲמֹרִים: טְמֵאת שָׂרֵץ בְּבִגְד אוֹ בְּעוֹר אוֹ
 בְּשֵׁק אוֹ בְּכֹל כְּלֵי עֵץ. וְאָכַל וּמִשְׁקָה וְכֹל
 זָרַע זְרוּעַ מֵעֵץ וּכְזוֹר תִּנּוֹר וְכִירִים: יָנַע
 בְּבֶשֶׂר קִדְשׁ יְקִדְשׁ וּמִזֵּה מִדְּמָה יִכְבֵּם בְּגִדָיו.
 שְׁבִירָה בְּכֵלֵי חָרֶשׁ מְרִיקָה וְשִׁטִּיפָה בְּכֵלֵי
 נְחֹשֶׁת: כָּל הוֹלֵךְ עַל גַּחֲזוֹן וְכֹל הוֹלֵךְ עַל
 אַרְבַּע. חֲגָבִים טְמֵאִים וְחֲגָבִים טְהוֹרִים:
 לְהִרְחִיץ קָרֵב וּכְרָעִים וּלְהַנִּיף חֲזוֹרָה וְשׁוֹק
 הַיָּמִין. וּפְרִים הַנְּשָׂרְפִים וְשַׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח:
 מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים כִּדֵי רִשְׁעַת אִישׁ. לְזִכּוֹר
 אֶת הַזֵּבֵאִי וּלְחַיֵּב אֶת הַחַיִּב: גְּעֵרָה הַמְּאַרְסָה
 כִּי תֵאָנֵם. בּוֹעֵלָה יִסְקַל וְהִיא תִנְקָה: סֹדֶר
 עֲבוּרִים לְהַעֲנִיק לְעֶבֶד וּלְאִמָּה. וְשִׁלָּא
 לְאִמֶּץ לֵב וְשִׁלָּא לְקַפּוֹץ יָד מֵעֲנִי וְדָל: עִם
 זָכָר שִׁלָּא לְשֹׁכֵב. וְכֹל שְׂאֵר בְּשֵׁר לְהִרְחִיק
 מִגּוֹף: פֶּטֶר חֲמוֹר לְפָדוּתוֹ בְּשֵׁה. וְהַעֲבֵרֶת
 שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְעֲנוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם

הכפורים: צאת עבד עברי בשנה השביעית.
 אם יאהב אדונו יהיה לו עבד עולם עד
 שנת היובל: קדוש שנת החמשים ביובל.
 לשוב לאחזרה ולמשפחה ולתת גאולה
 לארץ שלא תמכר לצמיתות: ראשית דגן
 תירוש ויצהר. עשרים וארבע מתנות כהנה:
 שוחט ומעלה בחוץ לחיבו ברת. חק עולם
 שלא לזבוח לשעירים: סז תעוב בין נכר
 שלא לאכול בפסח. כהנים במומים לפסול
 ולוים בשנים:

ע"פ תטר"ק.

תשמח לוי ביום שמחתך וכל תונו איש
 את עמיתו. וגר ויתום ואלמנה: שם מלך
 ליחד שחרית וערבית. בתי החצרים ובתי
 ערי חומה: רואה עור ומשגרו בדרכו.
 תשיגהו קדלה הכתובה בספר: קולע ומכה
 רעהו בסתר. שופך דם האדם באדם דמו
 ישפך: צווי על הסרום שרוע וקלוט.
 ומעיד וכתות ונתוק וברות. ושלל לעבוד
 בכבוד שור ושלל לגוז בכור צאן: פנוי
 מעשר ראשון מתוך הבית. ומעשר שני
 מן האוצר: עד אנף לתקן יתד. לחפור
 ולבסות צאת מאכליה: ספיחי שביעית

וּפְרַט כָּרֶם וְזֵית לְשִׁיר וּלְתוֹשֵׁב וְיִתְרֹם
 קַחְיָה: נֶצַח תְּשֻׁבוֹת בְּהַמְתָּהּ בְּיוֹם מְנוּחָתָהּ.
 וְגַר וְעֶבֶד וְאָמָה כְּמוֹת יְנוּחֹי: מִזְבַּח אֲדָמָה
 לְבָנוֹת בְּאַבְנֵי שְׁלֵמוֹת. וְקָחִיק דַּת עֲלֵיהֶם
 בְּאֵר הַיֵּטֵב: לְתַת לַלְוִיִּם מִנֵּת חֶלֶק בְּאֶרֶץ.
 כִּי בְיִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נִחְלָה: כִּי יִרְבֶּה
 הַדֶּרֶךְ לְשֵׂאת מַעֲשֵׂר שְׁנִי. יִפְדֶּהוּ בַכֶּסֶף
 וַיַּעֲלֵהוּ לְעִיר הַקֹּדֶשׁ: יִתֵּן הַכֶּסֶף בְּכָל אֹתוֹת
 גִּפְשׁוֹ. בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר: מִרְקָה
 עֲשׂוֹר תִּבְוָאָה בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית. לְהוֹצִיא
 וּלְהַנִּיחַ בַּשְּׁעָרִיךָ לְהַשְׁבִּיעַ הַלֵּים: חֲלוֹת פְּנֵי
 אֵל בַּשְּׁבַעַת יְמֵי הַחֵג. בַּפְּרִי עֵץ הַדָּר וּבַקְלוֹם
 עֲרֵבֵי נָחַל: זִמְרָה וְהִלַּל לְתַת בַּהֲדָם. וְרוֹב
 הַוְדִיּוֹת בַּכַּפּוֹרֶת תִּמְרִים: וַיְמִים שְׁמוֹנָה
 עֶשֶׂר וְלֵילָה אֶחָד לְגִמּוֹר בָּהֶם אֶת הַהֵלֶל
 וּבַנּוֹזָה עֶשְׂרִים וְאֶחָד יוֹם וּשְׁנַיִ לַיְלוֹת. וְגַר
 חֲנֻכָּה בְּעֵתָהּ בַּל תִּשְׁבִּית מֵאַהֲרִיקָה. בְּרִכָּה
 וְהוֹדָאָה עַל הַמְּזוֹן בְּאֶכְלָהּ וּבַשְּׁבַעָה:
 הַמְּלִיכָהוּ עֲלֶיךָ בְּיוֹם הַזְּכָרוֹן. אֹהֶב שְׁלוֹם
 וְרוֹדֵף שְׁלוֹם. וְהַצַּנֵּעַ לְכָרֶת עִם אֱלֹהֶיךָ.
 הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע וּשְׁעִירֵי עֲבוּדָה זָרָה וּשְׁעִירֵי
 רִגְלִים וּשְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים. וּשְׁעִירֵי יוֹם
 הַכַּפּוֹרִים: דַּת הַמְּלָאִים וּפְסוּלֵי הַמְּקַדְּשִׁים.

וְשֵׁלֵא לַחֲרוֹשׁ בְּשׂוֹר וּבַחֲמוֹר יַחֲדוּי שְׁהִיָּה
 דְּרָסָה חֲלָדָה הַגְּרָמָה וְעֵקוֹר : גַּם תְּרוּמַת
 בָּצֵק לְתֵרֵת לְכֹהֵן. הַפְּנוּלָ וְהֶלֶן וְהַנּוֹתָר
 וְהַיּוֹצֵא וְהַשֵּׂמָא וְהַנְּשַׁחַט חוּץ לְזִמְנוֹ וְחוּץ
 לְמִקְוָמוֹ. גִּזְק וְחֲצִי גִזְק. וְעִשְׂרִים גִּרָה
 וּכְשֶׁקֶבְלוּ פְּסוּלִין וְזָרְקוּ אֶת דָּמָן. הַנְּתַנִּין
 לְמַעַלָּה שְׁנַתָּנָן לְמַטָּה. וְהַנְּתַנִּין לְמַטָּה
 שְׁנַתָּנָן לְמַעַלָּה. הַנְּתַנִּין בְּפָנִים שְׁנַתָּנָן בְּחוּץ.
 וְהַנְּתַנִּין בְּחוּץ שְׁנַתָּנָן בְּפָנִים. וְהַפֶּסֶח
 וְהַחֲטָאת וְהָאֲשֵׁם שֶׁשָּׁחַטָן שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן. אִם
 עָלוּ לֹא יִרְדּוּ : בְּבִיאָהּ וּבְכֶסֶף וּבְשֵׁטֶר לְקִנּוֹת
 בָּהֶן אֶת הָאִשָּׁה. שְׂדֵה אַחֲוָה וְשְׂדֵה מִקְנָה.
 רְשׁוּמֹת קְמוּצוֹת פְּתוּחוֹת וְסִתּוּמֹת
 נוֹטְרִיקוֹן בְּלוֹת וְחֲמוּרוֹת : ^{סז} אֲזָכְרַת מְקָרָא
 מְגִלָּה וְעֶצְרַת וְיוֹם טְבוּחַ. רֵאִיָּה חֲגִיגָה
 וְשִׁמְחָה וְהִקְהֵל וְתִפּוּן גְּדוּל :

אֲזִישַׁשׁ מֵאוֹת וְשֵׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מְצוֹרָת.
 פְּרוֹשׁ עוֹנֵשׁן וּמִתָּן שְׂכָרָן. אֲמָרוֹת טְהוּרוֹת
 מְזַקְקוֹת שְׁבַעֲתִים. צְרוּפוֹת בְּכֶסֶף וּבְחֹנוֹת
 בְּזָהָב :

אֲהוּבִים שְׁמָרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכָל
 לֵב נְצָרוּם. בְּחִכְמָה דְּרִשׁוּם : אֶת אֱלֹהֵי

תִּזְכֹּר לָנוּ אֱלֹהֵי מְעֻזָּנוּ. וְתִרְצֶה לָנוּ וְתַמְלֵא
מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ :

עֲלִיזִים שָׂשׂוּ וְתַחֲתוֹנִים עֲלִזוּ. בְּקַבְּלַת
תּוֹרַת הַכְּתוּבָה מִסִּינִי. תֵּאָר כְּלָה מְאֹד
נִתְעַדָּה. בְּקַבְּלַת יוֹם זֶה עֵשְׂרַת הַדְּבָרִים :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךָ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוֹבָה
אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעֵשׂוּ רְצוֹנָךָ. בְּגַה בֵּיתְךָ בְּכַתְחֻלָּה. וְכוֹנֵן
מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִגְדֵינוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהִשָּׁב פְּהֵנִים לְעַבְדֹתֶם
וְלִזְמַן לְשִׁירֵם לְזִמְרֵם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגִיחֵם. וְשֵׁם גַּעֲלָה וְגִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
לְפָנֶיךָ בְּשִׁלוֹשׁ פְּעָמֵי יְרֵלֵינוּ. בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ. שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים וּבְשָׁנָה יִרְאֶה
בְּלִי וְכוּרָךְ אֶת-פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצְוֹת וּבְחַג הַשְּׂבָעוֹת
וּבְחַג הַסֻּפּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ בְּיָקָם: אִישׁ בְּמִתְנַת יָדוֹ בְּכַרְפֵּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר גָּמַלְךָ:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-כְּרַפַּת מַנְעֵדֶיךָ. לְתַיִם וּלְשִׁלּוֹם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן.
בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שׁוֹבְעֵנוּ
מִטּוֹבָךָ. וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וּמַחֵר לְבַנּוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן. מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהוֹמְנִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהִשָּׁב אֶת-הָעַבְדָּה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם בְּאֲהָבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְיִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עַבְדֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַעַרְבַ עֲלֶיךָ עֲתִירְתָנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָן. אֲנָא רַחוּם. בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הִשָּׁב שְׂכִינְתְךָ לְצִיּוֹן עִירָךָ. וְסִדֵּר הָעַבְדָּה לִירוּשָׁלָיִם.
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְיָמֵי
עוֹזְקֵם וּבְשָׁנִים קָדְמוֹנִיּוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתְךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה נַעֲבֹד:

מִדֻּבְרֵי אֲנַחְנוּ לְךָ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד. צוּר חַיֵּינוּ מִנֵּן יִשְׁעֵנו
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לְךָ וְנִסְסָר תְּהַלַּחְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בִּידְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַסְּקוּדוֹת
לְךָ. וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְכָל-יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִסְלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל-עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִינֵנו לְךָ:

מִדֻּבְרֵי אֲנַחְנוּ לְךָ. שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל כֶּשֶׁר וְיִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית
בְּרֻכּוֹת הַהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּחֲיִינוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹף
נְלוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשְׁךָ לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ כְּלַכְּכוֹ שְׁלָם עַל שֶׁאַנַּחְנוּ מִדֻּבְרֵי
לְךָ בְרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמרת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ודך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו מן כהנים קטל עם קדושיך באמור :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו שלא אהרן וצניו דברך את עמו ישראל באהבה :

יברכה. יברכה יי מציון עושה שמים וארץ:

יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:

וישמרה. שמרני אל כי חסיתי בדך:

רבנו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואני יודע מה הוא יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי עלי ועד כל ישראל לטובה בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי. אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקיימו בי ובהם בחלומות של יוסף הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם כחזקתו מלך יהודה מחליו ובמרים הנביאה מצרעתה ובנעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי משה רבנו וכמי יריחו על ידי ארישע. וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה כן תהפך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן

מוסף ליום ראשון של שבועות

יָאֵר. אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סִלָּה:
 " " " אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֶרְךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת:
 פָּנָיו. פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנֵי כִי יַחֲד וְעֵנִי אָנִי:
 אֱלֹיָהּ. אֱלֹיָהּ " גַּפְשִׁי אִשָּׂא:
 וַיִּחַנְךָ. הִנֵּה כְעֵינִי עֹבְדִים אֵל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי
 שִׁפְחָה אֵל יַד גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֵל " אֱלֹהֵינוּ
 עַד שְׂיִחַנְנוּ: רבש"ע

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרַכָּה מֵאֵרַת " וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוּ.
 וּמִצָּא חַן וְשִׁכְל חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
 " " " חַנְּנוּ לָךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעֵם לְבָקָרִים אַף יִשׁוּעַתְנוּ
 בְּעַת צָרָה:

פָּנָיו. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי
 אֲזַנְךָ בְיוֹם אֶקְרָא מִהַר עֲנֵנִי:
 אֱלֹיָהּ. אֱלֹיָהּ נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינֵי הַיֹּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם:
 וַיִּשָּׂם. וַיִּשְׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֶבְרַכֶּם:
 לָךְ. לָךְ " הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה. וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹד
 כִּי כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ " הַמְּלֶכֶת
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמַר " וַיִּפְּאֵתֵנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ " אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַעֲשֶׂה
 לְמַעַן קְדוּשַׁת חֶסֶדֶךָ וְגִדְל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְלְמַעַן
 מַהֲרַת שְׂמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא בֵּן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם

אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת כהנים.
 האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושה שתהיה קרוב לי
 בקראי לך ותשמע תפילתי נאקתי ואנקתי תמיד בשם
 ששמעת אנקת יעקב תמימה הנקרא איש תם ותתן
 לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא
 בצמצום בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת
 ידה הרחבה בשם שנתת (פת) לחם לאכול ובגד
 ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתנו לאהבה
 ורחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי
 נשמעים לעבודתך בשם שנתת את יוסף צדיקה
 בשערה שהלבישו אביו כתנת פסים לחן ולחסד
 ורחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשרה עמי
 נפלאות וגסים ולמוכרה אות ותצליחני בדרכי ותן
 בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך וסודותיה ותצילני משגיאות ותטהר
 רעיוני ולבי לעבודתך ותאריך ימי (וימי אבי ואמי)
 (וימי אשתי ובני ובנותי) בטוב ובנעימות ברוח עז
 ושלוש אמן סלה:

אדיר במרום שוכן בגבורה. אתה שלום ושמה
 שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בירת
 ישראל חיים וברכה למשמרת שלום:

Während der Vorbeter שים שלום sagt, sprechen die Priester:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה
 עשה עמנו כאשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדושה
 מן השמים וברך את עמך ישראל ואת האדמה
 אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת
 חלב ודבש:

שִׁים שְׁלוֹם מְזוּכָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ
 אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ
 גִּתַּתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַרְת
 וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ
 אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם :

קדיש שלם

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ . אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ . אֵין כְּמַלְכֵנוּ . אֵין
 כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : מִי כְּאֱלֹהֵינוּ . מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ . מִי כְּמַלְכֵנוּ
 מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ . נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ . נוֹדָה
 לְמַלְכֵנוּ . נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ . בְּרוּךְ
 אֲדוֹנֵינוּ . בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ . בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ . אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ . אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ . אַתָּה
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קְטֹרֶת הַפְּסָמִים :

פְּטוּם הַקְּטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצְּפוּרֵן הַחֲלֻבָּנָה וְהַלְּבוֹנָה .
 מִשְׁגֵּל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנָה . מִר וְקִצִּיעָה שִׁבְלַת גֵּרָה
 וּבְרַכְּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מְנָה . הַקִּשְׁט
 שְׁנַיִם עָשָׂר . וְקִלוּפָה שְׁלֹשָׁה . וְקִנְמוֹן תְּשֻׁעָה . בּוֹרִית
 בְּרִשִׁינָה תְּשֻׁעָה קִבִּין . יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא .
 וְקִבִּין תְּלָתָא . וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין . מִבִּיא חֲמֹר
 חוֹרִין עֲתִיק . מְדַח סְרוּמִית רַבַּע הַקֵּב . מְעֵלָה עֲשָׂן כָּל
 שְׁהוּא : רַבִּי גֵתָן אוֹמֵר אֵף כִּפַּת הַיְרֵדָן כָּל שְׁהוּא

מוסף ליום ראשון של שבועות

ואם נתן בך רבש פסלה. אם חסר אחת מכל סמניה
חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי
אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף: ברית ברשינה
ששפין בך את הצפרן. כדי שתהא נאה: יין קפריסין
ששורין בו את הצפרן כדי שתהא עזה: והלא מי
רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה
מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום
הראשון היו אומרים. ליי הארץ ומלאה תבל וישבי
בה: בשני היו אומרים. גדול יי ומחלל מאד בעיר
אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים אלהים נצב
בעדת אר בקרב אלהים ישפוט: ברביעי היו
אומרים. אל נקמות יי אר נקמות הופיע: בחמישי
היו אומרים. הרגינו לאלהים עווננו הריעו לאלהי
יעקב: בששי היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש
י עוז התאזר אף תכון תבל כל תמוט: בשבת היו
אומרים. מזמור שיר ליום השבת: מזמור שיר
לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי
חכמים מרבים שלום בעולם: שנאמר וכל בניך
למודי יי ורב שלום בניך. אל תקרא בניך אלא
בניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה
טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו קדש יתום שיר היחוד ומזמורים של יום כסוף המחזור